

I once was blind but now I see

Jeg er vokset op sammen med hunde, et par enkelte familiehunde, der havde privilegiet at bo indendørs, og flere jagthunde, der boede ude i stalden, hvorfra de kunne smutte ud i løbegårdene gennem små huller, svarende til kattelemme. Jeg gik daglig forbi og snakkede med dem, navnlig med Diana, den ældste, som ikke længere gad deltage i de yngre hundes legen og gøen, far sagde, at hun var gået på pension. Diana havde sit eget lille hundehus inde i stalden, sådan et som vi kender fra tegneserierne, hun plejede ligge i sit hus med hovedet i åbningen.

En dag, jeg havde lige fyldt 9 år, lå hun med rumpen i åbningen, og så vidste jeg hun var død. Det kom ikke som et chok, døden er altid nærværende ude på landet, det overvældende var, at hun havde *vendt sig om*, vendt ryggen mod os andre, at hun åbenbart havde vidst hun skulle dø.

Kort forinden døde min oldemor. Hun var kommet ind i mit værelse om natten, iklædt en hvid kjole og omgivet af et meget stærkt men gennemsigtigt lys, hun kom frem til min seng, smilede, sagde farvel og forsvandt. Jeg fortalte det til mine forældre, som mente, at det var vist noget, jeg havde drømt. Med barnets sikre fornemmelse for tabuer opgav jeg hurtigt at protestere. Jeg er hverken synsk eller særligt følsom og der skulle gå 28 år, før jeg næste gang havde en tilsvarende oplevelse. Men jeg har lige siden aldrig været i tvivl: Døden er ikke endestationen.

Som den ældste af oldebørnene var jeg som den eneste med til begravelsen, min første begravelse, og derefter med til stor middag på Helsingborgs fornemmeste hotel. Min bordherre, en stilig herre i fyrrerne indgift i familien, konverserede mig, som var jeg en voksen dame. Hele showet et glimt af voksenlivets verden.

Bondekonen på nabogården holdt et ugeblad, "Året Runt", som jeg i smug fordybede mig i (navnlig brevkassen), velvidende at ugeblade var uglese i mit fine hjem med klaver og klassisk litteratur. En dag så jeg en beretning om en indisk pige på min egen alder, der huskede sin sidste inkarnation (meget forbløffende set i bakspejlets lys, tid og normer taget i betragtning), hun havde ifølge beretningen "været" sin egen mormor og ku' huske "alt", personer, genstande, omgivelser osv. Dybt fascineret læste jeg historien om og om igen, og måtte fortælle min mor om denne nye verden. Min mor stivnede, og forbød mig den slags underlødige læsning i fremtiden, jeg resignerede, men det forhindrede mig ikke, fortsat at fordybe mig i Året Runt.

Lidt senere fandt jeg et eksemplar af "Svensk Damtidning" (svarer mere eller mindre til Se og Hør) i vores egen stue, godt gemt væk under nogle glanspapirstidsskrifter om jagt og antikviteter. Jeg fik noget at tænke over.

Det var også i den periode jeg blev klar over seksualitetens eksistens, fy-siden af den. Det fyldte mig med skam og rædsel, og jeg lukkede totalt af for den siden af mit liv i de næste, ja faktisk, 9 år. Hovedet var godt adskilt fra kroppen.

Det er hvad jeg husker fra min første måneknude-station, fasen omkring 9 år og 4 måneder, Måneknudernes halve cyklus. Episoder, for mig skelsættende, berigende og konfliktfyldte, for min familie sandsynligvis ligegyldige og for længst glemte. Andre mennesker bliver konfronterede med traumatiske begivenheder, forældres død eller

alvorlige sygdomme, ensomhed og forladthed, krig og overgreb, flygtningelejre og landsforvisninger.

Men alle synes at opleve *noget*, der for altid forandrer deres syn på tilværelsen, nogle husker dette *noget* spontant, andre modvilligt eller først efter lang tids søgen i de indre arkiver, enkelte husker kun, at de begyndte at gå med briller i 3. klasse.

Øjnene og synet (indblik, indsigt, erkendelse, perspektivskifte) og fænomener som briller, linser, kameraer, tele- og mikroskoper, ledsager Måneknudernes stationer livet igennem, de er eye-openers. Det sker, at eye-åbneren er noget man hør eller fornemmer. Det sker, at man ikke er klar til at erkende – og vender det døve øre eller det blinde øje til. I modsætning til andre cykler, som involverer processer, følelser og aktiviteter af kortere eller længere tids varighed, er Måneknudernes cykel knyttet til enkeltstående fænomener: Et splitsekund, et "swop image", en åbning eller lukning, død eller fødsel, brud eller kontakt, tab eller gevinst, besejler skæbnen.

Måneknuderne er absolutte modpoler, man er enten det ene eller det andet sted, enten inde eller ude, i lys eller i mørke, vidende eller uvidende, sammen eller alene, gift eller ugift, forælder eller barnløs, sovende eller vågen, ved bevidsthed eller ej, i arbejde eller ej. I horoskoperne indtegner vi dem på linie med Solen, Månen og planeterne. Men de adskiller sig fra alle andre, strengt taget eksisterer de ikke, de er usynlige, kropsløse - og så er de et uadskilleligt par. Planeternes egenskaber kan relativiseres, alle mennesker er mere eller mindre intelligente, mere eller mindre smukke, mere eller mindre aggressive, revolutionære, drømmende, dynamiske, kreative, vise, erfarne eller ansvarsbevidste. Måneknuderne befinder sig hver især i en absolut tilstand og sammen forbinder de sig i en binær enhed, off or on, åbent eller lukket, tændt eller slukket, oppe eller nede, første eller andet gear, tredje eller fjerde etage. I tidsmålingen kommer det an på *skiftet* mellem den ene og anden tilstand. Men polare skift sker såmænd hele tiden, bare vi tænder lyset eller går fra den ene til den anden stue, swopper vi jo image.

Princippet bag disse skift er, som beskrevet, såre enkle: Plus eller minus, ja eller nej. Konkret er de skift, der sker i forbindelse med stationer og aldersfaser, individuelle og vidt forskellige: Fysiske (et trafikuheld sætter en stopper for karrieren), materielle (en arv løser med et slag alle økonomiske problemer), sjælelige (fødsler, dødsfald, brud, nye relationer), mentale (indsigt, holdningsskift), spirituelle (religiøse indvielser, oversanselige oplevelser).

Måneknuderne er knyttet til Solen og Månen, idet de altid er dér, hvor Solen og Månen krydser hinandens baner. Det er vel derfor, de er så vigtige. Men jeg synes nu også de udviser planetegenskaber, virker som en slags dyrekredsens jokere. I den indiske tradition opfattes de som dæmoner, der "sluger planeterne og giver deres resultater":

Ligesom Merkur skifter de side og vender på en tallerken - men skiftet bevidstgør et modsætningsforhold, som Merkur ikke kender.

Ligesom Venus skaber de forbindelser, men er i modsætning til Venus kompromisløse.

Ligesom Mars skærer de igennem, men de er hverken rasende eller hævnerrige, de cutter bare.

Ligesom Jupiter åbner de op og giver pludselig rigdom. Og de rummer Jupiters erkendelser og umådeholdenheder, men for dem eksisterer ikke "det eneste ene", for dem kan alting ligeså godt være omvendt.

Ligesom Chiron viser de hen til et ømt punkt, en defekt eller skade.

Ligesom Saturn bringer de nøgne facts, tab og skæbnebundne betingelser, men føler ikke ansvar – og tester ikke.

Ligesom Uranus går de på tværs, men er i sig selv ikke provokerende.

Ligesom Neptun udviser de klarsyn og lader sig gribe af illusioner.

Og ligesom Pluto giver de opspaltning og polarisering – men de er helt cool.

Månekunderne sluger og rummer ligesom det hele, problemerne og løsningerne. I sig selv er de neutrale, for uanset, hvad vi gør, tænker eller føler kunne det også være omvendt - set fra en andens synsvinkel.

Nogle mennesker reagerer stærkere end andre på Måneknudernes stationer, ligesom nogle synes mere påvirkede af fx Saturns cyklus på 29½ år end andre. Det *kan* astrologisk set hænge sammen med Måneknudernes stilling ved fødselen, en person født i tiden omkring en formørkelse, under en Måne-Måneknude-konjunktion eller med Måneknuderne i konjunktion med en af hovedakserne, vil med sikkerhed være stærkt synkroniseret med Måneknudernes cyklus, svarende til at en dominant Saturn giver særligt skelsættende begivenheder ved Saturns stationer. Men for at finde "Måneknudetyper" kan man med fordel kigge efter kombination mellem konstitution og miljø – begge umiddelbart mere synlige for håndlæseren end for astrologen. Hænder med dobbelttydigheder og polariseringer, fordoblinger, brud og spaltninger i liniebilledet, er altid en henvisning til Måneknudernes dominans og tidsenergi.

Måneknuderne bevæger sig langsomt baglæns igennem dyrekredsen med en hastighed på ca. 18 grader per år. Efter knap 18 år og 8 måneder er de nået hele vejen rundt og fuldbyrder dermed deres cyklus. Den halve cyklus er, som sagt, 9 år og 4 måneder. Signifikante måneknudeoplevelser indtræffer ikke sjældent nærmest på dato, men de optræder også i månederne før og efter, og navnlig den solformørkelse, der finder sted i dette tidsrum, vil som regel markere vigtige begivenheder.

18-8

Hvor 9-4 (af Rudolf Steiner kaldet "uddrivelsen af paradiset", dæmonen, slangen, lokker Eva at spise af erkendelsens træ) synes at give et slags forvarsel om voksenlivets og ensomhedens komme, er det nu, en halv cyklus senere, mange definitivt klipper navlestrengen til forældrehjemmet. Livet tager en ny drejning, ofte i forbindelse med flytning og nye relationer. Hos os falder perioden sammen med kørekortsalderen, og flere unge kommer mere eller mindre alvorligt til skade, i sjældnere tilfælde med nærdødsoplevelser. Når de pågældende senere beretter om uheldet, fremhæver de som regel ikke selve episoden, men den virkning, de konsekvenser, den havde rent mentalt eller psykisk i retning af "der blev vendt op og ned på begreber, værdier og prioriteringer".

28

Denne alder synes mere emotionel/dramatisk end de forudgående og falder sammen med 2 x Jupiter/Uranuscyklen på 14, og 3½ x Sol-Venus-cyklen på 8. Partnerskaber og tilhørsforhold, hvor den ene part savner fælles visioner og åndelige fællesnævner er i farezonen. Jupiter/Uranus er udbryderkonge nummer et, og Sol/Venus viser, at der skal et rolleskift til. Jeg husker et tilsyneladende harmonisk par, hun var 32, han 28. Nu ville hun

have barn, det var han slet ikke parat til. Da sagde hun, at så måtte hun desværre finde en anden mand, før det blev for sent. Og så brød de med hinanden mere eller mindre fra den ene dag til den anden.

Følelsesmæssigt umodne mennesker med barnlige trodsreaktioner får sig et ordentligt drag over nakken og bliver definitivt smidt ud af paradiset. Og ligesom ved de andre stationer er spirituelle spørgsmål på dagsordenen, jeg kender en dame, der skiftede religion lige i dagene omkring sin 28-års fødselsdag.

37- 4

Umiddelbart forud for denne fase ligger en Saturnstation (36–10) og de fleste mennesker befinder sig midt i en mere eller mindre veletableret karriere, som her tager en anden drejning, ”nye aftaler og kontrakter”. Nogle går fra freelance til fast ansættelse, andre bliver chokagtigt rykket ud af fasttømrede holdninger og får et helt nyt livssyn, foretager radikale kovendinger som fx at skifte fra partipolitisk arbejde til dybdepsykologisk praksis, eller fra at være direktionssekretær til at blive Steinerlærer. Jeg ser hyppigt graviditeter og til tider er det igen et uheld, der udløser kursændringen.

46-6

46-47-årsalderen er en begivenhedsrig tid, på 46-års-dagen fuldbyrdes den første eksakte Sol-Merkur-cyklus, der falder sammen med 4 x Saturn/Måneknudecyklen på 11½. Ofte vendes der op og ned på forholdet til forældre og/eller børn, ansvarsbyrden forskydes, man taler ofte om følelsen af at være mellemgeneration, med pubertetsbørn - eller endda børnebørn - og med forældre, der kræver noget omsorg eller støtte. Mange er i gang med grundlæggende arbejde i almennyttighedens tjeneste, typisk i forbindelse med foreningsliv eller uddannelsesinstitutioner. Tanker omkring alderdom og død er et gennemgående tema.

55-11

Perioden svarer til 28-årsalderen, både Jupiter/Uranus og Sol/Venus er ind over igen.

65-2

Jeg mangler erfaring, men har flere gange hørt udtalelsen: ”Hvis jeg skal skifte radikalt en gang til, så er det nu”.

74-5

Svarer til 2 x 37-4

Efterhånden som knudeaksen vandrer gennem dyrekredsens tegn, rykker dens forskellige forklædninger, skamfølelser, ømme punkter og kolbøtter i forgrunden. For tiden befinder de sig i Løven og Vandbæreren, så der er fokus på temaer, som fx:

Relationer, venskaber og kollegiale forhold, interessefællesskaber, personlig (evt. kunstnerisk) udfoldelse eller mangel på samme. Snobberi og eksklusive kredse og klubber. Stars og fans. Pædagogiske spørgsmål, forholdet til egne og andres børn. Erkendelser af, at livet er en udviklingsproces, hvor man er helt på sin egen boldgade, hvor andres modeller af verden er mere eller mindre foreløbige sparringspartnere. Moral og fordomme, stivnede roller, stivnede forestillinger og forbilleder omkring det ”rigtige”

menneske. Forudsætningen for at kunne respekteres af andre, er at kunne tage sig selv alvorligt, ”den sværeste rolle at spille, er at være sig selv”.

Forleden fik jeg en mail fra en østrigsk kollega. Hun er 56 år, men omtaler ikke, at hun befinder sig ved en måneknudestation. Det hun siger er, at hun har brug for en ligesindet veninde (underforstået, at jeg lever op til at være en ligesindet veninde), og sender mig to noveller, som hun beder mig forholde mig til. Den ene handler om Adams og Evas rejse ud i Mælkevejen (en Vandbærersag), den anden om en drage (dæmon), der drager ud for at opdage sig selv. Hun kunne godt tænke sig at publicere dem, har aldrig tidligere markeret sig som forfatter. Hun fortalte også, at hendes praksis kørte på lavt blus og at hun havde taget job som sekretær i en eksklusiv fitnessklub, hvor hun møder ”alle de prominente”. (Det er måske dér, hun finder nye kunder til sin astrologiske praksis? For hendes historier er tynde – om end måneknudeagtigt relevante – og hendes sprog er alt andet end medrivende. Men timingen er perfekt.)

Med samme post (!) fik jeg en mail fra en veninde, også 56. Hun fortæller, at hendes adoptivdatter, der har krævet det meste af hendes energi i de sidste mange år, er flyttet hjemmefra: ”Hun har fundet sin egen rytme. Og nu ser jeg, at jeg kan finde min egen rytme og mit eget liv. Jeg har aldrig før været så bange for min økonomi. Og så ringer hendes biologiske bedstefar, som jeg dårligt nok kender, og siger han vil betale for hendes husleje. Jeg føler mig bare *fri*. Alt er modsat af, hvad det plejede at være.” (Både Sol/Venus- og Jupiter/Uranuscyklerne må være på spil her, hun er født med Venus i Skytten på ascendanten.)

En af min mands gamle venner, de har ikke haft kontakt med hinanden i flere år, besøgte os og vi fik en længere snak. Dagen efter ringede han: ”Ved du hvad, jeg havde så dårlig samvittighed i toget på vej hjem”. ”Nå, overfor hvem?” ”Ja, ikke over for dig eller Johan – over for mig selv. Det er hos Jer, jeg kan tale om de *vigtige* spørgsmål, og så er jeg gået rundt i årevis, uden at søge modspil og viden”. Han fortalte også, at en af hans meget gamle venner havde dumpet ham, fordi han ikke gad sætte sig ind i, hvordan man besvarer en sms. Han er 65, har ikke noget personligt forhold til astrologi..

En kvinde fortalte, at hun var begyndt at tale med fuglene i haven, en anden at hun i en vision havde set sig selv som kejser Nero – med alt, hvad det indebar. Osv.

Måneknuderne bliver ”highlightede” ved Solformørkelsen den 26. januar.

Jeg slutter med en notits i dagbladet Politiken, den 29.3.06:

”Der forekommer fra to til (i sjældne tilfælde) fem solformørkelser om året.

I gennemsnit er der 238 solformørkelser pr. århundrede, hvoraf 84 er partielle, 79 ringformige, 64 totale og 11 hybride (dvs. er ringformig eller total afhængigt af stedet). På et givent sted på Jorden går der i gennemsnit 300-400 år mellem hver totale formørkelse.

I Danmark fandt den sidste totale solformørkelse sted i 1851; den næste vil forekomme i 2142.”